

TÄZETTE #8

THEATERAANZEE.BE DONDERDAG 04/08/2016

FLIRTEN MET FALEN

DUBBELINTERVIEW MET BERT LUPPES EN SAMIRA ELAGOZ

Een dubbelinterview met de Nederlandse acteur en dramadocent Bert Luppès en de Finse, pas afgestudeerde jonge maker Samira Elagoz reduceren tot *'when student meets teacher'* zou ronduit verkeerd zijn. Opnieuw. Bert Luppès ontmoet Samira Elagoz. Ofwel: *stranger meets stranger*. Niets nieuws voor Samira. Voor haar beide afstudeerprojecten schudde ze namelijk de hand van honderden onbekende mannen, waarop uiteenlopende conversaties volgden. In dit geval was de *TAZette* getuige van een interessante gedachtewisseling over confrontatie en *failure*.

Samira steekt van wal met een verhaal: over hoe ze haar dansdromen opborg en monteren en performance haar interesse wekten. Ze gaat dieper in op hoe ze tijdens een korte dansopleiding een afkeer ontwikkelde voor *"everything that is performatively educated"* en is verrast wanneer blijkt dat Bert dramadocent is. Maar hij stelt haar onmiddellijk gerust.

Bert Luppès: "Artiesten in opleiding moet je als docent vooral inspireren om hun eigen weg te vinden. Vrijheid en dialoog zijn daarbij voor mij cruciaal. In een opleiding zijn twee krachten aan het werk: onderwezen worden en tegelijk je eigen weg vinden. En die krachten kunnen elkaar soms tegenwerken."

Samira Elagoz: "Precies dat gevoel had ik tijdens mijn opleiding. Vaak wist ik sneller wat ik *niet* dan wel wilde maken. Negatieve invloeden of indrukken zijn voor mij effectiever dan positieve."

BL: “Dat is ook een onderdeel van lesgeven. Mijn studenten gaan vaak niet akkoord met wat ik zeg of doe, maar dat is evengoed een deel van hun leerproces.”

SE: “Confrontatie was inderdaad onontbeerlijk in de zoektocht naar mijn eigen stijl. Wacht even, Bert, wat doe je precies?”

BL: “Behalve docent ben ik ook acteur (sinds 2012 is Bert als acteur verbonden aan NTGent, PT). Die combinatie werkt voor mij uitstekend. De studenten die ik overdag coach, komen 's avonds kijken en zien dat ik het Groene Boekje der Acteurs niet verpersoonlijk. Maar ik hoop dat ze daar even goed uit leren. Ik wil er in ieder geval open over zijn.”

Jullie hadden het daarnet allebei over hoe belangrijk confrontatie is voor jullie werk. Bert, is die confrontatie behalve in je stijl van lesgeven ook in je eigen werk terug te vinden?

BL: “Als ik speel, voel ik vooral een soort strijd in mezelf. Elke artiest heeft dat waarschijnlijk wel, en iedereen zoekt zijn eigen vorm om dat te communiceren. Trouwens, echt goede performers tonen die strijd op scène niet alleen aan een publiek, maar ook aan zichzelf.” *(Samira knikt.)*

Hoe belangrijk is het voor jullie om in dat proces zo dicht mogelijk bij jullie eigen werkelijkheid te blijven?

SE: “Grappig. Een acteur zei gisteren nog dat hij in *Cock cock ... who's there?* net veel verschillende versies van ‘mijn werkelijkheid’ had gezien. *Anyway*, voor mij is realiteit essentieel. *(denkt na)* Natuurlijk gebruik ik een camera als een soort futuristisch oog dat mijn *strangers* in de gaten houdt tijdens onze ontmoetingen. Sommige onder hen zie ik dan in filmische versies van zichzelf veranderen. Dus misschien creëer ik veeleer een hyperrealiteit. Veel hangt trouwens ook af van hoe je je materiaal kadert. Ik verzamel allerlei ervaringen in een persoonlijk archief, maar veel van dat materiaal heb ik in *Cock cock ... who's there?* volledig herschikt. Normaal hebben mensen van 26 niet zo'n archief. Zoiets maak je wanneer je...”

BL: “... wanneer je 61 bent, *I know.*” *(lacht)*

Hoe zit het met jouw archief van ideeën en materiaal, Bert?

BL: “Dat heb ik zelf nooit echt aangelegd, omdat ik doorgaans in groepsverband projecten opbouw. Er worden ideeën uitgewisseld, herkauwd en daarna in een nieuwe vorm gegoten. Zo gaat dat: je verzamelt materiaal en daarna werk je aan een structuur.”

SE: “Mijn proces verloopt op een gelijkaardige manier. Wanneer ik *strangers* ontmoet, ga ik op mijn gevoel af. Alles kan. Pas later in de montagecel kruip ik in de huid van de regisseur.”

BL: “Op dat moment ben je toch een beetje theater aan het maken, een soort bewerkte dialoog?”

SE: “De werkelijkheid in een bepaald kader zetten vind ik vooral geweldig. Ik beschouw mezelf als een estheet, maar in mijn films zoek ik daarbij zelden mijn toevlucht tot close-ups. Mensen observeren in hun natuurlijke omgeving vind ik nog steeds interessanter.”

BL: “Een natuurlijke omgeving, is dat niet evengoed een decor? Ik probeer je gewoon stiekem wat meer aan de kant van het theater te krijgen...” *(lacht)*

SE: “Het is gek. In het begin van mijn opleiding was het mijn doel eigenlijk een filmisch theaterstuk maken. Een irreële, onaantastbare fantasiewereld in een *fiction bubble*. En dan doe ik in mijn films met rauwe, realistische beelden het compleet tegenovergestelde. Dus ja, ooit keer ik misschien wel terug naar het medium theater.”

Klinkt als een mooi toekomstplan. Bert, hoe ziet jouw seizoen eruit?

BL: “Binnenkort ga ik bij NTGent aan de slag met een Zwitserse documentaire over een lichaam dat al 28 maanden ligt te vergaan in een donkere flat waar enkel de tv oplicht. Twee maanden geleden zaten we voor het eerst samen met de regisseur, Florian Fischer. Het ging toen vooral over de dood en over hoe onze levens soms té georganiseerd zijn. Voor de rest is er nog geen tekst, geen script. Ik weet zelfs nog niet in de huid van welk personage ik ga kruipen.”

SE: “Klinkt heel spannend: niet weten waar iets zal eindigen – en daaraan gekoppeld de kans dat iets kan mislukken. Zo werk ik ook het liefst op dit moment. Constant flirten met *failure.*”

BL: “Dat is net zo belangrijk. Het is een van de eerste dingen die ik tegen mijn studenten zeg. Probeer te mislukken. En maak stukken voor jezelf, zonder onmiddellijk op zoek te gaan naar wat ‘werkt’ en wat niet. Soms boeien dingen die ‘niet werken’ mij gewoon nog het meest.”

SE: “Eigenlijk had ik graag eens je feedback gehoord. *Guess I'll have to book you a ticket*, Bert!” *(PT)*

HORROR MET PIEPSCHUIMPOPPEN

VERSLAG FAMILIEPARK ‘DANS L'ATELIER’ (8+)

Een slordige werktafel, allerlei gereedschap, een beker zwarte verf met daarin lange penselen, een oude radio, een lamp en nog wat ondefinieerbare dingen. Voor dit bevreemdende decor – een verlaten poppenatelier – zitten oud(ers) en jong vol spanning te wachten op wat komen zal. Dikke regendruppels vallen intussen op het tentzeil, ideaal weer om een familievoorstelling mee te pikken.

Een jas wordt pop. Dankzij de schitterende coördinatie van twee actrices komen een jas, een brok piepschuim, wat vorken en priemen tot leven in de gedaante van een pop. Het wordt een gek, zenuwachtig mannetje dat graag knuffelt met zijn poppenmaaksters. Hij schildert zijn eigen ogen, zaagt stukken van z'n gezicht en heeft per ongeluk zijn ogen mee. Maar geen

nood want poppen kunnen daar tegen en herstellen zichzelf. De hele voorstelling lang wordt er geen woord gezegd. Wat je hoort zijn brabbeltaal, kreetjes, geluiden en muziek. ‘Waar gaat dit heen?’, vraag je je af. En dan begint het. Onze pop creëert nog een andere pop uit een blok piepschuim. Maar pop weet niet dat mannetje nummer 2 er eentje met een slecht karakter wordt. Het zou te jammer zijn om te verklappen wat er daarna volgt maar ik kan één ding zeggen: het wordt verrassend hilarisch. *Dans l'atelier* is voor kinderen vanaf acht jaar, niet slecht misschien want ook poppen kunnen eng doen. “Het was leuk en een beetje griezelig”, begrijp ik uit twee jonge mondjes. Maar een beetje griezelig is natuurlijk ook wel spannend. Een niet te missen voorstelling die amper twintig minuten duurt. Allen daarheen. *(ADL)*

VANDAAG OM 12U, 14U EN 16U IN HET FAMILIEPARK

‘EEN SIMPELE VERTELLING’

VERSLAG ‘1 : 1’ / AREND PINOY

Vier broers, vier knappe goden, vier tinten blond-bruin op het podium. Los van de voorstelling heeft het op zich al iets om alle Pinoy-zonen (van Marijke in dit geval) tesamen op een podium te zien. Dat ze allen barsten van het talent is duidelijk, muzikaal, theateraal of in dans. De broers Gilles, Cesar en Titus zorgen voor stevige livemuziek bij de bewegingsstukken. Er zijn toetsen, basgitaar en drum.

Het is het derde productie waarmee Arend Pinoy op TAZ staat. In 2009 won hij de Jongtheaterprijs met *Talking about Kevin*. Pinoy: “*1 : 1* is eigenlijk een simpele vertelling. Ik geef graag een beeld mee van hoe we samenleven, van de huidige wereld waarin we leven door de dingen te beschrijven, te benoemen, te schetsen.” Daar blijkt Pinoy een krak in te zijn. In *1 : 1* lijkt hij soms zijn pure zelve, dan weer speelt hij een typetje. Het klopt telkens, het zit er vaak zo raak op dat je gezicht spontaan begint te grijnzen. Via zijn vertelsels – meer tekst dan we van Pinoy gewoon zijn – neemt hij je mee, van plek naar plek, van de ene situatie naar de andere. Je (be)leeft mee en ziet de dingen zo voor je.

Wie Arend Pinoy zegt, zegt bewegingstheater. Tekst en beweging wisselen elkaar in een goed tempo af. De vloeiende, technisch sterke bewegingen en de livemuziek vormen een mooi geheel. Hoewel Pinoy zelf een duidelijk beeld heeft van zijn personage en hoe die evolueert, laat hij toch ruimte voor persoonlijke invulling en beleving, vooral naar het einde toe. *1 : 1* is een krachtig performance die zeker niet verveelt. *(ADL)*

VANDAAG EN VRIJDAG OM 19U30 IN DGP (DACTYLO)

DIONYSOS IN DE DARKROOM

VERSLAG ‘BAKXAI’ / ABATOIR FERMÉ

Studenten van het Brusselse RITCS en Hogeschool voor de Kunsten Utrecht sloegen hun vuilste handen in elkaar voor het uiterst vermakelijke *Bakxai*, naar de gelijknamige tragedie van Euripides. Ze vonden met Abattoir Fermé-goeroe Stef Lernous de perfecte regisseur voor het stuk over losbandige bacchanten die in het kielzog van Dionysos – de Griekse god van vruchtbaarheid en vervoering – de openbare orde in Thebe komen verstoren. Griekse tragedies in het algemeen en *Bakxai* in het bijzonder zijn culturele *troubleshooters*, die bemiddelen tussen schijnbaar onoverkomelijke maatschappelijke tegenstellingen. In Euripides’ tragedie zijn dat godsdienst versus staat, orde versus exces, de aantrekkingskracht van het vreemde versus de angst ervoor, om er maar enkele op te sommen. Die tegenstellingen worden verzinnebeeld door Dionysos aan de ene kant en koning Pentheus aan de andere. De autocraat weigert de cultus van de wellustige wijngod een plaats te geven in zijn stadstaat. Hij jaagt de mainaden zelfs op en slaat ze in de boeien. Voor die hoogmoed wordt hij uiteindelijk meedogenloos afgestraft door Dionysos. Pentheus wordt opgejaagd en verscheurd door een horde uitzinnige bacchanten, waaronder zijn eigen moeder Agave. In de van de pot gerukte *grande finale* van deze *Bakxai* klinkt dat als volgt: “*The hunters turn the hunted and your time has come*”, een ruige roksong live gebracht door vier volgelingen van Dionysos. Wanneer Agave tot de tragische vaststelling komt dat ze haar zoon heeft gedood, beantwoordt de god haar geweeklaag slechts met een luide boer. Doek.

In tussentijd zijn er liters bloed en wijn gevloeid. De kachel, die in het midden van het podium opgesteld is, wordt gedurende het stuk stevig opgestoot. Figuurlijk gesproken dan: er wordt gefriemeld, gefuifd en gefrot tegen elkaars geile lijven dat het een lieve lust is. Aanvankelijk fungeert de kachel als troon waarop de trotse Pentheus zetelt en waarrond zijn volgelingen met wit geschilderd gelaat dansen. De bezwerende cirkeldans wordt bruusk beëindigd door de komst van Dionysos. En hoe meer die zijn vreemde invloed laat gelden, hoe meer de troonzaal wat weg krijgt van een darkroom waarin ieder gat gevuld moet worden. *Bakxai* volgt weliswaar getrouw de originele plot, maar wordt gelardeerd met talrijke groteske en komische scènes. Zo spreekt een mainade die in extase haar kinderen vermoordde over “een slechte ochtend”, en wordt een scène verschillende keren opnieuw gespeeld omdat één vrouw telkens te vroeg klaarkomt en de tekst van Euripides bovendien te veel onduidelijkheden bevat. Waarop slaat bijvoorbeeld die “zilveren draad”? En waarom is er sprake van een mes? Kan dat niet vervangen worden door een dildo?

Bakxai is een voorstelling vol *spielerei* en aanstekelijke spelvreugde, en met een paar erg geslaagde regiekeuzes. Dionysos, eveneens god van transformatie en theater, wordt bijvoorbeeld niet door één maar door een reeks spelers vertolkt. Hij is overal en nergens, onvatbaar en onoverwinnelijk. Maar vooral de taalbehandeling is onovertroffen: er wordt *gescat*, gezongen, *geslamd*, gehaperd als een kapotte grammofoonplaat en ironisch van register gewisseld. Er wordt in het Engels, Duits en plat West-Vlaams gesproken. Dionysos slecht werkelijk alle grenzen. *(MV)*

2X JONG MUZIEK

VERSLAG FRIE MALINE EN BLOW

Onderstaand verslag werd geschreven terwijl iemand op de piano van Café Koer een nogal – euh – eigen interpretatie brengt van Yann Tiersens’ ‘Comptine d’un autre été’. Zo van die momenten dat je blij bent dat er op TAZ ook nog andere muzikaliteiten vallen te ontdekken; meer bepaald binnen de selectie Jong Muziek, meer bepaald: Frie Maline en BLOW.

De Oostendse Frie Maline, echte naam Frie Mechele (hebt u em?), studeerde pas een maand geleden af aan het conservatorium van Antwerpen. Met een Amy Winehouse-*crush* als muzikaal kompas, begon ze echter al lang daarvoor eigen nummers te schrijven. Frie verzamelde een band rond zich en kleurde vandaaruit de nummers verder in met warme soul en frisse jazz.

Rode draad blijft echter het persoonlijke verhaal van Frie: “Ik krijg alleen iets op papier wanneer ik diep geraakt ben door iets. De dingen die ik niet kan zeggen, die zing ik.” Hoewel de muzikale ondersteuning af en toe wat braafjes blijft, maakt deze doorleefde aanpak veel goed. Of in de woorden van muziekprogramlator Pieterjan Vervondel: “Ze pakt je in met humor, emotie en een ijzersterke stem.” Iets om mee uit te pakken.

Ook bij het Gentse BLOW liggen de quotes voor het rapen. Bijvoorbeeld “Stijn Meuris is keienthousiast en zegt dat jullie op Pukkelpop moeten spelen!”, of “Ah *tiens*, ik dacht dat er ook een vrouw tussen zat”. Ter legitimatie van dat laatste: alle leden van BLOW dragen een wit masker. Dat doen ze al vijf jaar lang, sinds de eerste keer dat ze met twee saxofoons en een Cajón de straten van Gent introkken. En nee, ook tijdens interviews vallen de maskers niet. Een slimme zet, want naast een speelverbod in Antwerpen, leverde hen dat in de eerste plaat veel nieuwsgierige ogen en luisterende oren op.

Zo’n honderd versleten maskers later, mag het echter ook wel eens anders: “We spelen nog steeds graag op straat, maar het podium biedt veel nieuwe mogelijkheden. Je kan er veel meer *power* in steken, door te spelen met effecten, bassen en drums.” En *power* is precies wat het publiek kreeg in atelier kleinVerhaal. Catchy melodieën en opzweepende drums hitsen je op, saxofoons transformeren tot vettige synths, en... Dansen, dat vooral. BLOW is daarmee een *crowdpleaser* en een publieksliefeling, maar misschien nog het meest: een feest. *(EV)*

FRIE MALINE: VANDAAG OM 17U IN DE STAD (GRATIS) EN MORGEN OM 11U30 IN FORT NAPOLEON.
BLOW: VANDAAG OM 11U30 IN FORT NAPOLEON EN MORGEN OM 22U30 IN CAFÉ DE CRAYON

‘EEN DOUCHE HALVERWEGE KAN GEEN KWAAD’

FESTIVALLEIDER IS TEVREDEN TOT DUSVER

De eerste helft van de pittige tiendaagse genaamd Theater Aan Zee is alweer gepasseerd. Hoe ervaart de organisatie deze jubileumeditie zelf, tot dusver? We vroegen het aan Luc Muylaert, de festivalleider, gisteren na afloop van *Uitgelezen aan zee*. Maar vooraleer hij kon antwoorden, moest hij nog afscheid nemen van de panelleden van dit populaire boekenprogramma, met gisteren in de Panoramazaal SP.A-voorzitter John Crombez en Open VLD-voorzitter Gwendolyn Rutten als gasten. Zegt Rutten tegen Muylaert: “Merci. Ik ben nog nooit zo blij geweest dat ik ben blijven plakken.” De coördinator glundert.

Hoe loopt ze, deze twintigste editie?

“Slecht. *(lacht)* Nee serieus, het is een schone editie, denk ik. Steeds meer mensen komen graag naar ons festival terug. Dus voor veel mensen – artiesten maar ook het publiek – is deze jubileumeditie een blij weerzien. Ik zie gezichten die al tien jaar naar TAZ komen, of langer, en nieuwe gezichten die het festival nu pas ontdekken. Dat geeft een plezante mix. Ook iemand als Gwendolyn Rutten bijvoorbeeld: zij was hier vorig jaar voor het eerst, nam vandaag deel aan *Uitgelezen* en komt vrijdag terug om nog wat dingen te zien. Zo bouwt TAZ jaar na jaar een trouw en enthousiast publiek op, en daar kun je alleen maar dankbaar voor zijn. Steeds meer festivalbezoekers combineren deze tiendaagse trouwens met netwerken voor hun eigen gezelschap of organisatie. Omdat TAZ een ambiance heeft die zich daartoe leent. Ook door de stad Oostende en de zee uiteraard.”

Een vraag die je soms hoort op en rond het meeting point: als het zo lang regent als de voorbije twee dagen, is dat dan slecht voor het festival? Voor de omzet?

“Niet per se. We kennen de uiteindelijke barinkomsten nog niet, natuurlijk, maar het lijkt vooralsnog wel mee te vallen. Bovendien heeft zo’n korte regenperiode in het midden van het festival ook voordelen: iedereen kruipt eens wat vroeger in zijn bed. Daardoor is het fysiek allemaal iets draaglijker. Dus, zo’n korte douche halverwege is best wel oké.”

Tot slot: zaterdag is er een salon gepland met als titel TAZ Future. Wil je al een tipje van de sluier lichten?

“Wat ik al kan meegeven is dat de presentatie in de vakkundige handen zal zijn van Friedl’ Lesage. Helaas is de timing van het salongesprek nogal ongelukkig: daardoor moet ik de begrafenis missen van mijn vriend, steun en toeverlaat Wim De Wulf (zie *TAZette*#3). Maar om op je vraag te antwoorden: we gaan zaterdag de curator van volgend jaar voorstellen, en we bespreken de ingrediënten die TAZ tot TAZ maken.” *(SH)*

TAZ FUTURE: SALONGESPREK, ZATERDAG OM 11U IN DE PANORAMAZAAL. GRATIS.

NIEMAND LAAT Z’N EIGEN KIND ALLEEN

VERSLAG: ‘HOE DE GROTE MENSEN...’

Hoe de grote mensen weggingen en wat er daarna gebeurde is de eerste coproductie van Theater Artemis en het Zuidelijk Toneel. Regisseur Jetse Batelaan staat bekend om zijn eigenzinnige producties waarin kinderen centraal staan.

Een middeleeuws dorp, vol huisvlijt en bedrijvigheid, waar enkel wolven, gieren en droogte de knusse peis en vree bedreigen. Alles draait om de kinderen, maar de kinderen zien we niet. Tot gebeurt wat niemand voor mogelijk hield: de ouders worden ziek en vergeten hun kinderen graag te zien. De ene herinnert zich amper waar ze haar baby liet; de ander vergeet dat haar zoon jarig is. De ouders verdwijnen in het holst van de nacht en nemen alle huisraad en zelfs de kippen mee. De kroost blijft slapend achter.

Veel klassieker kan een vertaal niet verteld worden: een irritant overacterende theatrale verteller, blokfluiten, een decor als een mini-Bokrijk en een tekst die bulkt van de beeldspraak.

Tot na de ouders ook de acteurs de benen nemen en huiswaarts trekken. “Wat er daarna gebeurde” is dat één voor één acht kinderen uit de zaal het podium op stappen, onwennig en even nieuwsgierig als het wij. Zij weten even weinig over wat er te gebeuren staat als het publiek.

Wat volgt is afbraak: figuurlijk van de fictie, letterlijk van de scenografie. De kleine gelegenhedsacteurs gaan loos met rekwisieten, decor en techniek. De scène wordt uitgekleeed. De grens tussen theater en realiteit wordt gesloopt. Het sprookje blijkt een farce, net als het beeld van de arme verlaten kindertjes. “Dat wil ik ook doen!”, roept mijn achtjarige theatergezellin, wanneer de kinderen het podium ingrijpend verbouwen.

Hoe de grote mensen weggingen en wat er daarna gebeurde is gewaagd en innovatief theater voor kleine en grote mensen. Wij misten wat vaart in het geheel en vonden dat het net iets gebalder mocht, maar één briljant en gedurfd idee maakt veel goed. *(BP)*

VANDAAG OM 15 IN CC DGP GROTE POST

DIKKE FREDDY

AAN GWENDOLYN RUTTEN, DE JOHN CROMBEZ VAN DE VLD

Geachte mevrouw, beste Gwenny,

Wellicht verwacht u dat ik u lastigval met Turteltaks en Tommeleintol maar dat is niet het geval want ik heb uw ondergeschikte, Bart Tommelein, gisteren persoonlijk aangeschreven en hem enkele ideeën bezorgd om de Tommeleintol weg te werken.

Ik schrijf u echter met de vraag om eens een gesprek met uw ondergeschikte, Maggie De Block, te voeren. Ik heb haar zelf reeds verschillende keren aangeschreven, maar ik krijg nooit antwoord.

Ik heb haar beleefd laten weten dat het niet eerlijk is dat een arme mens die bij een tandarts zijn tanden laat trekken niet kan trekken van de ziekenkas. Gelukkig heb ik dat probleem voor mezelf opgelost. Mijn huisarts trekt mijn tanden en dan trek ik wel van de ziekenkas. Ik kan deze oplossing trouwens aan iedereen aanraden want de meeste huisartsen kunnen beter tanden trekken dan tandartsen omdat de meeste tandartsen, naar ik in De Pelikaan verneem, eigenlijk gebuisde huisartsen zijn.

Ik heb Maggie De Block ook aangeschreven omdat het een schande is dat een mens tegenwoordig in het ziekenhuis een voorschot moet betalen vooraleer hij behandeld wordt. Gelukkig heb ik ook voor dat probleem een oplossing gevonden die ik kan aanraden. Laat u vierkant neervallen in de hal van het ziekenhuis, blij vervolgens met uw ogen gesloten onbeweeglijk liggen, en u zult zien dat u binnen de vijf minuten zonder voorschot te betalen geholpen wordt.

Nu lees ik in de gazet dat Maggie De Block tegen september twaalf jongeren onder de 26 jaar aan het werk gaat zetten om de tabaks- en de alcoholwetgeving in ons land te controleren. Zij moeten erop toezien dat het rookverbod in de horeca-instellingen wordt nageleefd en dat er geen alcohol wordt verkocht aan de verkeerde mensen. Van de nieuwe werknemers wordt verwacht dat zij undercover – in ’t geniep heet dat in gewoon Vlaams – regelmatig het nachtleven induiken om daar na te gaan of de wetgeving rond alcohol en tabak voor minderjarigen wordt nageleefd. Vervolgens verklikken zij de zondaars en worden zij daarvoor betaald. Een echt liberaal plan. Ik begrijp trouwens niet dat de liberalen in de regering niet beter samenwerken. Uw ondergeschikte, Sven Gatz, heeft er pas voor gezorgd dat tientallen jonge acteurs en actrices hun job kwijt zijn. Heel de sfeer op Café Koer wordt er door bezoedeld. Waarom geeft Maggie De Block die twaalf jobs niet rechtstreeks aan de werkloos geworden acteurs en actrices van bijvoorbeeld het KIP en van Tristero? Toevallig zijn die juist met twaalf en ik zie alle dagen op Café Koer dat zij het nachtleven perfect kennen. Ze kunnen zonder probleem undercover gaan, want ze hebben theaterschool gedaan. Door hen een job te geven kan trouwens voorkomen worden dat ze op korte tijd radicaliseren, want dat risico zit er nu toch echt wel in.

Het enige waar ze in hun nieuwe job mogelijk niet zo goed in zijn, is het onderdeel verklikken. Maar Maggie De Block zal hen wel kunnen uitleggen dat de wereld van vandaag niet meer zonder verklikkers kan. Als de presidenten van Rusland en van Turkije bijvoorbeeld geen verklikkers in dienst hadden, dan waren zij al lang hun post kwijt geweest.

Enfin, ik hoop dat u het met Maggie De Block kunt regelen om die twaalf openstaande betrekkingen aan die jonge acteurs en actrices te geven. Indien het lukt zullen die acteurs en actrices een paar van mijn openstaande schulden op Café Koer aanzuiveren en ik zou u daar zeer dankbaar voor zijn.

Met hoogachting,

Dikke Freddy

ELS GROET ‘S MORGENS DE DINGEN ONDERTUSSEN ONLINE

Actrice Els Dottermans, vandaag te gast in *Uitgelezen aan zee*, samen met Stijn Meuris, heeft sinds enkele dagen een FB-pagina. Dat is nu niet bepaald een grote stap voor de mensheid, om Neil Armstrong te parafraseren (voor de *TAZette*-lezers met een kortetermijngeheugen: Armstrong was de astronaut die op 20 juli 1969 de eerste stappen op de maan zette, met de legendarische woorden: *“That’s one small step for a man, one giant leap for mankind”*). Maar een pak gezelliger is

het wel geworden, FB mét Els Dottermans. En zoveel plezanter ook. Getuige daarvan haar berichtje van gisteren. We citeren: “Is het nu de bedoeling dat je al je vrienden goeiemorgen wenst? Weet nog niet zo goed hoe je dit moet gebruiken... Goeiemorgen!” Waarop haar virtuele vrienden meteen talrijk hebben gereageerd. Zoals het enigszins voorspelbare: “Goeiemorgen Els. Dat is zeker zo. Allemaal afzonderlijk.” Of de reactie van regisseur Piet Arfeuille, ook aanwezig op TAZ: “Niet doen, Els, anders bouw je instant aan je verslaving...” Iemand anders schreef: “Wordt dit FB-*virginity* genoemd?” Een andere vriendin rook haar kans: “Inderdaad, en je moet ook langskomen met koffie en croissantjes. Maar dat is alleen het eerste jaar hoor...” Maar misschien wel de leukste – en alleszins droogste – reactie kwam van haar eigen zoon Theu, met de zuchtende woorden: “Nee mama, niet de bedoeling...”. Goeiemorgen! Welkom op de sociale media, Els. En welkom op Theater Aan Zee. *(SH)*

UITGELEZEN AAN ZEE: DE ZEVENDE DAG. OM 16U IN DE PANORAMAZAAL, CC DE GROTE POST.

DAGKLAPPER: DONDERDAG 04/08/2016

	DRL	ABSENT IMAGES	SARAH VANHEE	INFOSTAND LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
		5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken				
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN	LEOPOLDPARK		RAND	GRATIS
		TAZette vanaf 11u verkrijgbaar				
10-13U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
11-19U	DRL	FAMILIEPARK	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
		Kindervoorstellingen voor alle leeftijden				
11-20U	DRL	EXPO HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
		Overzichtstentoonstelling die je meeneemt doorheen het erfgoed van Het Alibi Collectief				
11U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
11U00	60'	DE DEBUTANTEN	REBEKKA DE WIT/SVEN VITSE	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	€9.00
		Acht auteurs stellen tijdens vier middagen hun debuut voor, met zicht op zee. Met Rebekka De Wit & Sven Vitse				
11U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
11U00	90'	ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
		Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.				
11U30	45'	BLOW	BLOW	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
		Een trio straatmuzikanten op de Gentse Feesten. Alle drie in zwarte overall en met witte maskers op en niemand die weet wie ze zijn.				
14-17U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
15U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
15U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
15U00	75'	USSR 1926	WE STOOD LIKE KINGS	ELYSÉE	MUZIEK	UV
		Soundtrack op de Russische film van Dziga Vertov, “A Sixth Part of the World”				
15U00	80'	HOE DE GROTE ... (8+) (AVANT-PREMIÈRE)	THEATER ARTEMIS/HET ZUIDELIJK TONEEL	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€12.00
		Vandaag gaan de grote mensen vertrekken. Her zijn hardwerkende ouders, maar ze houden niet meer van hun kinderen. Ze pakken hun karren vol huisraad en zijn weg.				
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE)	RUTH CROSS	VRIJSTAAT 0.	RAND	GRATIS
		Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf. Nu is Ruth terug mét de brieven van toen.				
16U00	90'	UITGELEZEN/DE ZEVENDE DAG	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
		Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Stijn Meuris & Els Dottermans				
16U00	60'	WARMHOUWE	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
		Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend				
16U00	50'	WHEN EVERYTHING IS HUMAN...	WILD VLEES	KAZ	THEATER	UV
		Met behulp van gips doet Wild Vlees een beeldend en fysiek onderzoek naar het bestaan in zijn zuiverste vorm.				

16U30	45'	NAGESPREK HOE DE GROTE MENSEN ... (8+)	DON VERBOVEN/JETSE BATELAAN	CC DGP/GROTE POST	THEATER	GRATIS
		Don Verboven, ex-programmator Jong Theater 2001-2003, gaat na de voorstelling in gesprek met Jetse Batelaan.				
17U00	95'	EUTHANASIE MET BARBARA EN STEFANIE	LUCINDA RA/DE WERF	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	€14.00
		Het thema euthanasie zorgvuldig binnenstebuiten gekeerd aan de hand van gesprekken en ontmoetingen				
17U00	45'	FRIE MALINE (VERSE VIS FINALIST)	FRIE MALINE	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
		Zelden een jong talent gezien en gehoord dat tijdens een live-concert zo groeit dat het je sprakeloos achterlaat.				
17U00	60'	MULTIVERSE	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	€12.00
		Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.				
17U00	75'	OER. EEN OEFENING	BOG.	DENZIL DIASKAAI	THEATER	€14.00
		OER. is een ode aan alles wat er is en een oefening dit alles direct te ervaren. BOG. doet een oefening in horen, zien, voelen en bewegen.				
17U00	90'	REVUE HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
		Retrospectieve voorstelling met een liveband en dagelijks wisselende gastacteurs en -muzikanten				
17U00	50'	SALUT COPAIN	DOUNIA MAHAMMED	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	€9.00
		Een monoloog die eigenlijk een dialoog wil zijn. Dounia gebruikt taal als medium om op scène te wankelen en te bevragen.				
17U00	75'	WAAR HET VLAKKE LAND GAAT PLOOIEN	TONEELGROEP MAASTRICHT	LOODS NMBS	THEATER	€14.00
		Na de sluiting van de mijnen zijn ze vertrokken, op zoek naar een nieuwe toekomst. Maar zijn moeder ligt op sterven. Hij denkt aan het leven waarvan hij dacht dat het ver achter hem lag.				
18-21U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
18U00	40'	AHIMÉ	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
		Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.				
18U00	65'	COCK, COCK... WHO'S THERE? (18+)	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
		Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken				
18U00	65'	SNEEUWLICHT	H. DESMET/A. JOCHEMS/B. KELCHTERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€9.00
		Theatervoorstelling rond het leven en werk van beeldend kunstenaar Hugo Veldt				
18U00	75'	USSR 1926	WE STOOD LIKE KINGS	ELYSÉE	MUZIEK	€10.00
		Soundtrack op de Russische film van Dziga Vertov, “A Sixth Part of the World”				
18U00	40'	VLAAMSE KORTFILM: THE ALLEGORY OF THE ...	BORIS KUIJPERS/RUTH MELLAERTS	CC DGP/KLAS	FILM	€3.00
		Hans, een zakenman, heeft een uitdagende job, een prachtige collectie stropdassen, een strak appartement. Wanneer echter een barst verschijnt in één van de muren van dat appartement, verliest hij stilaan grip op zijn schijnbaar perfecte leven.				
19U00	60'	ER WORDT NAAR U GELUISTERD (TRY-OUT)	WIM HELSEN	VREDEGERECHT	THEATER	UV
		In deze try-out legt Wim Helsen zijn oor te luisteren bij uw binnenste				
19U00	60'	WARMHOUWE	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
		Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend				
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAI 18	THEATER	UV
		Een fascinerend liefdesverhaal over de kracht van het herinneren, dat zowel pijn als plezier met zich meebrengt.				
19U30	80'	1 : 1	AREND PINOY	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
		Als je zou kunnen kiezen, wie zou je dan - geweest - zijn? Welke levens zou je leiden?				
20U00	75'	DE GEMAKKELIJKE STOEL	ERIK VLAMINCK/JAN DE SMET	CAFÉ DE VOLKSBOND	THEATER	UV
		Zanger-muzikant Jan De Smet en auteur-performer Erik Vlamincck delen het podium met drie mensen die het leven niet op een presen-teerblaade kregen.				
20U00	45'	HAST	HAST	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
		Een mindblowing, earblowing, heartblowing instrumental band met roots in jazz, rock en impro.				
20U00	75'	WAAR HET VLAKKE LAND GAAT PLOOIEN	TONEELGROEP MAASTRICHT	LOODS NMBS	THEATER	€14.00
		Na de sluiting van de mijnen zijn ze vertrokken, op zoek naar een nieuwe toekomst. Maar zijn moeder ligt op sterven. Hij denkt aan het leven waarvan hij dacht dat het ver achter hem lag.				
21U00	45'	NAGESPREK 1 : 1	STEVEN HEENE	CC DGP/DACTYLO	THEATER	GRATIS
		Steven Heene, programmator Jong Theater (TAZ 2005-2009), gaat na de voorstelling in gesprek met Arend.				
21U00	60'	AMBUSH	R'M AHARONI	BASISSCHOOL KROONLAAN	THEATER	€9.00
		Vier visies op macht, op vier verschillende momenten in de tijd.				
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN	TOM JANSEN	ROYAL ASTRID	THEATER	UV
		Een moeilijke vader-zoonrelatie is het uitgangspunt van deze voorstelling.				
21U00	45'	MOORE BACON!	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
		Een bloot lichtaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.				
21U00	60'	MULTIVERSE	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	€12.00
		Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.				
21U00	100'	TROJE	HET NIEUWSTEDELIJK	VISMJN	THEATER	UV
		Wat betekent vrijheid en wat is de tol die je daarvoor betaalt.				
22U00	65'	COCK, COCK... WHO'S THERE? (18+)	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
		Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken				
22U00	60'	ER WORDT NAAR U GELUISTERD (TRY-OUT)	WIM HELSEN	VREDEGERECHT	THEATER	UV
		In deze try-out legt Wim Helsen zijn oor te luisteren bij uw binnenste				
22U00	50'	KLUSTER	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	€9.00
		Muziektheater vol indrukken van de leefwereld van de hedendaagse mens op deze wereld				
22U30	45'	MARC MELIÀ	MARC MELIÀ	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
		Marc Melià neemt je mee op een trip die bij elke beluistering avontuurlijker wordt. Het doet je dansen en stilstaan. Stilstaand dan-sen. Dansend stilstaan.				
23U00	45'	MOORE BACON!	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
		Een bloot lichtaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.				
24U00	60'	GO MARCH	GO MARCH	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00
		Go March zoekt lands de Lost Highway van David Lynch, met de bezwerende kracht van de herhaling en de roes van de volgehouden groove beweging ze ergens tussen rock en elektronische muziek.				

